Pregaria.cat

Entrada

Pregària per la Cura de la Creació

Per MartaF el dj., 27/08/2026 - 08:00

El dia 1 de setembre se celebra la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, una ocasió per aturar-nos a contemplar la vida que ens envolta i la terra que ens acull. Enmig dels grans reptes humanitaris d'avui, de l'omnipresència de les guerres, la injustícia, la violència, les catàstrofes naturals i la insensibilitat manifesta dels qui es giren d'esquena a totes aquestes realitats, Déu ens crida a treballar per l'Evangeli de la pau començant pel cor de cadascú.

Les crisis ecològiques, socials, polítiques i econòmiques són llops que ens ronden, però la por no és mai la resposta perquè només sembra angoixa i discòrdia. El Papa Benet XVI deia que «els deserts exteriors es multipliquen en el món perquè s'hi han estès els deserts interiors». Així que pregunta't què és per a tu ser cristià. Per mi és una trobada personal amb Jesús, a qui estimem i seguim incondicionalment. Renovar el nostre compromís de fe també és fer-ho amb tota la Creació, però aquesta transformació no és pas fàcil perquè Déu ens crida a convertir-nos des de les profunditats de la nostra ànima.

Jo ja crec en Déu, diràs tu, però fixem-nos en sant Pau. En el camí de Damasc, ell va experimentar un renaixement espiritual que el va reconciliar i el va transformar en un home nou. Imaginem-nos un món on siguem capaços de convertir les tenebres en llum i de fer-ho des de la humilitat i l'amor, com sant Pau, perquè el Regne de Déu és dels petits i dels invisibles que no fan fressa mentre fan camí.

El missatge del Papa Lleó XIV per a aquesta jornada de pregària és un exercici d'esperança per descobrir com visc i com em relaciono amb els altres i amb la Casa Comuna perquè el lema d'enguany és «Forjaran relles de les seves espases i falços de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra» (Is 2,4). El canvi climàtic i els fenòmens atmosfèrics extrems accentuen i agreugen les crisis humanes i per això cal que sapiguem construir vincles i ponts que ens facin més forts en comptes de submergir-nos en l'odi, la negació o la indiferència. El desafiament és immens, però l'oportunitat també. I si la natura mai no claudica sinó que es reorganitza per tornar a brotar amb valentia perquè la vida sempre continua sota múltiples formes, com és que nosaltres gosem rendir-nos?

(Imatge: Marta Finazzi)